

[Egon Jensen.]

fører var bange for, at fakta skulle komme på bordet, idet hr. Henry Christensen sagde, at jeg protesterede voldsomt imod, at nationalbankdirektøren blev afæsket sin mening om spørgsmålet. Det vil jeg gerne dementere og sige, at det, jeg protesterede imod, var, at man ønsker nationalbankdirektøren til stede i udvalget og dermed er med til at devaluere nationalbankdirektøren og drage ham ind i politisk virksomhed. Det finder jeg at man kun må gøre i ganske afgørende situationer.

Henry Christensen: Det var dog en højst besynderlig betragtning, hr. Egon Jensen gjorde gældende, når han havde den opfattelse, at hvis nationalbankdirektøren blev bedt om at være til stede i et folketingsudvalg i forbindelse med en lovgivning, der i meget høj grad vedrører obligationsdannelsen, obligationsopsparingen og kapitalmarkedet her i landet, så skulle det være en devaluering af nationalbankdirektøren. Jeg håber dog ikke, den opfattelse almindeligvis er gældende i den socialdemokratiske gruppe og i regeringen, at det skulle være en devaluering af landets betydelige og fremragende embedsmænd, hvis folkerepresentationen havde ønske om at få nærmere oplysninger og vurderinger fremlagt af de pågældende. Jeg håber, det var en fortalelse fra hr. Egon Jensens side.

Derudover vil jeg bare gøre to korte bemærkninger. Jeg må sige til hr. Arthur Jacobsen, at det beror på en misforståelse, når han her ville gøre gældende, at man allerede nu uden kapitalbindingsreglerne kunne opnå det samme ved køb af obligationer. Da kapitalbindingsreglerne jo netop bl. a. omfatter køb af obligationer, betyder kapitalbindingsreglerne naturligvis et yderligere incitament og en yderligere præmiering ud over, hvad obligationsrenten i sig selv giver. Derfor tror jeg, det er en misforståelse, når hr. Arthur Jacobsen vil hævde det, han før sagde.

Til finansministeren vil jeg sige, at vel kan folketinget ændre og har folketinget ændret skatteskalaer, sat skalaer op og ned osv. i årets løb, men ellers altid sådan — naturligvis — at de har samme virkning for personerne igennem årets løb. Det, som regeringen gør her, er, at man siger: de,

der har foretaget kapitalbinding i perioden fra 1. februar til 26. maj, skal have en præmiering; de, der foretager en kapitalbinding efter 26. maj, skal have nul præmiering. Man kan diskutere, om man skal ændre denne præmiering, men det afgørende er, at denne lovgivning må være ens for alle landets borgere. Nu skaber man en forskelsbehandling; det er den forskelsbehandling, som er urimelig; som er vilkårlig, og som jeg ikke kan se man kan forsvare.

Jeg kommer til i den forbindelse at sige til finansministeren, at jeg er lidt ked af, at finansministeren ikke har givet os nogle oplysninger, som vi pænt og ydmygt bad om i udvalget, idet vi spurgte, om finansministeren ikke ville fremkomme med en vurdering af dette forhold, hvor meget det betød, hvor mange man skønnede det drejede sig om osv. Det er selvfølgelig lettere, når man har magten, at sige: vi tager ikke hensyn til, hvad man spørger om fra oppositionens side.

Finansministeren siger nu, at hvis man kan opnå disse formål ad andre veje, ved andre forslag, som er bedre, så må man da foretrække det. Ja vel, naturligvis, det var vi da parat til at forhandle om. Det er ikke det, der er sagen. Det, som flertallet i dag gør, er, at de afskaffer den metode, det incitament, man nu har; uden at have noget som helst andet at sætte i stedet, og uden at man ved noget som helst om, hvorvidt der overhovedet kommer andet, der kan sættes i stedet.

Haustrup Clemmensen: Jeg vil gerne først understrege, at finansministeren fremhævede nu her i sit svar til ordførerne, at der var bred interesse for at forenkle i skattelovgivningen og også forenkle i fradragsjunglen. Ja men det, man gør, er jo, at man opretholder 2.500 kr.s området; dér forenkler man ikke i fradragsjunglen. Men man skærer nogle af de ordninger fra, der hidtil har kunnet komme ind under denne 2.500 kr.s grænse, man begynder at sondre mellem livsforsikringsselskaber på den ene side og en række andre ordninger på den anden side.

Man forklarer nu fra folketingets talerstol, at man måske vil lave om på ordningerne; man kan jo godt kalde det at lave